

عنوان مقاله:

فرزند آوری در آیه «حرث» با رویکرد فقه تربیتی

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی فقه، حقوق و پژوهش های دینی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

زینب گیلانی - دانش آموخته دکترای فقه و مبانی حقوق اسلامی از دانشگاه مذاهب اسلامی تهران، مدرس حوزه و دانشگاه، طلبه سطح چهار رشته فقه خانواده.

الهه گیلانی - دانشجوی دکتری دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

فرزند آوری یا همان توالد و تناسل، یکی از مسائل مهمی است که قوام حیات بشری منوط به آن است. آیات و روایات زیادی به این بحث اشاره دارند و یکی از این آیات، آیه حرث است. فقه تربیت به بیان حکم فقهی رفتارهایی که از مربی یا متر بی سر می زند می پردازد. هدف از بیان این پژوهش که تحلیلی توصیفی و با استناد به منابع کتابخانه ای است، تبیین رویکرد فقهی تربیتی فرزند آوری در آیه حرث است. یافته های پژوهش حاضر نشان می دهد که پس از ازدواج مهم ترین وظیفه یک زن و مرد که متصف به حکم وجوب می شود، فرزند آوری است و لازم است که برای تربیت صحیح و شایسته فرزند بی واسطه و نیز تربیت نسل هر آنچه والدین در توانشان است، مبذول دارند. این احکام را با توجه به واژه های آیه حرث می توان استخراج کرد.

کلمات کلیدی:

فقه تربیت، فرزند آوری، حرث، نسا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1193567>

